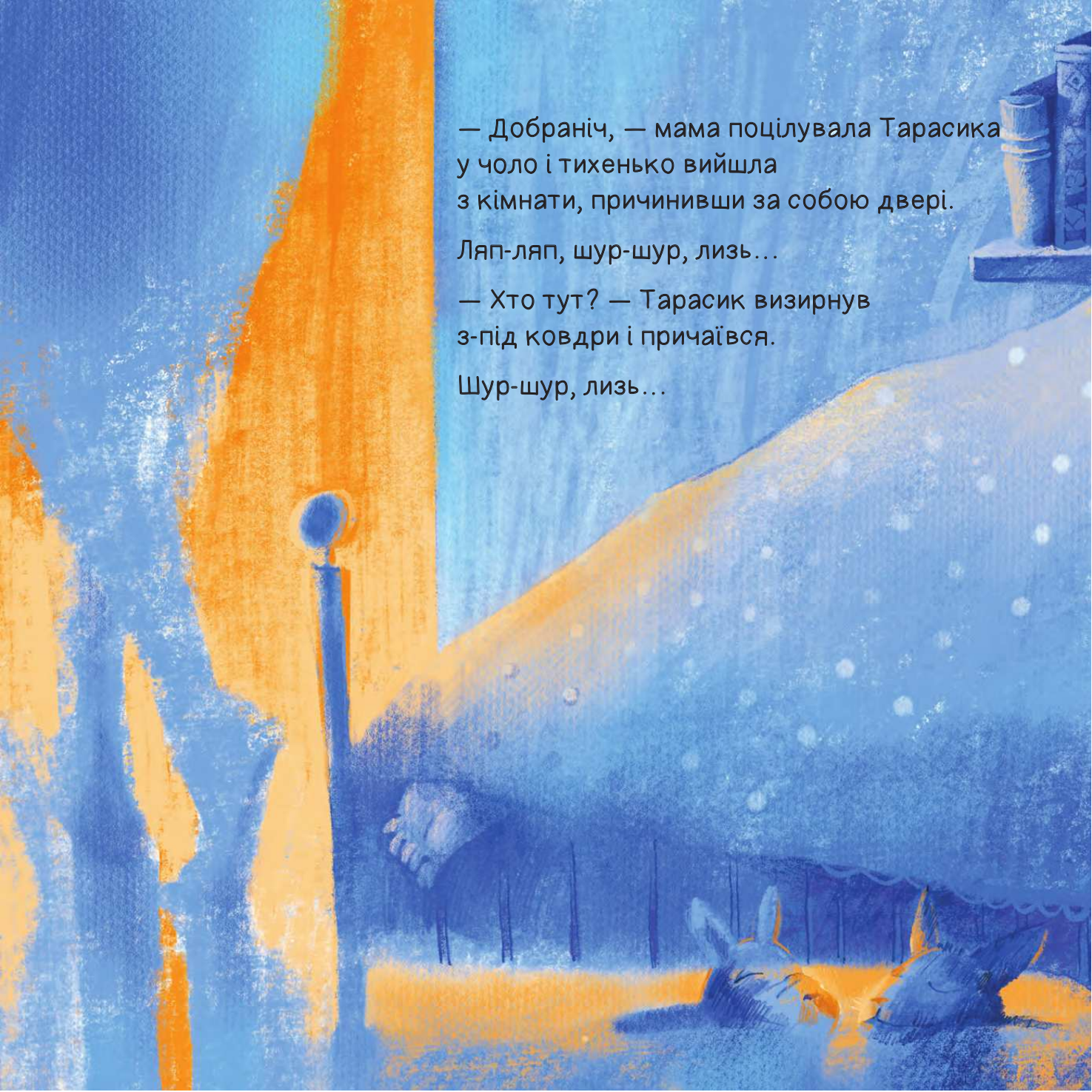

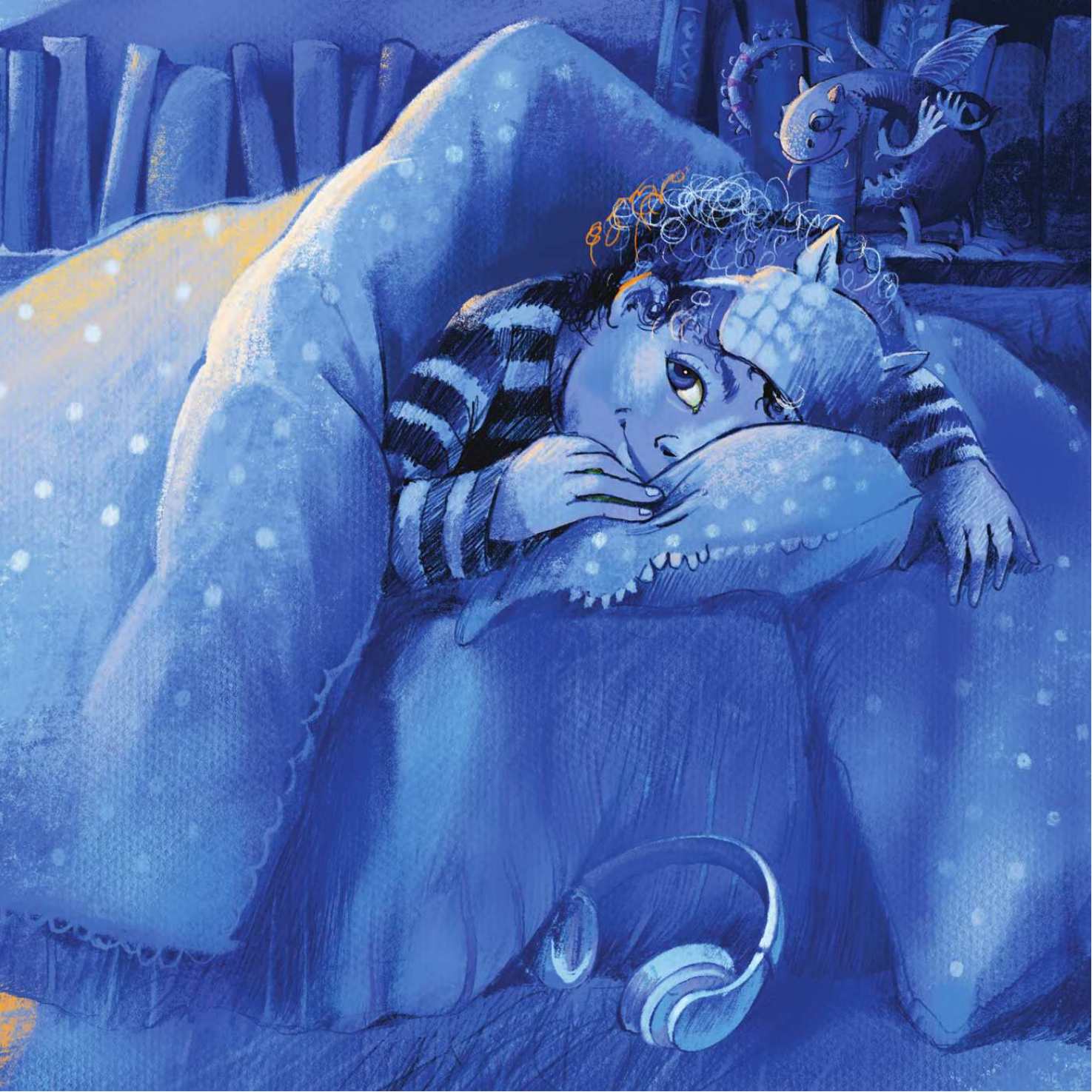

— Добраніч, — мама поцілувала Тарасика
у чоло і тихенько вийшла
з кімнати, причинивши за собою двері.

Ляп-ляп, шур-шур, лизь...

— Хто тут? — Тарасик визирнув
з-під ковдри і причаївся.

Шур-шур, лизь...

Тарасик встав із ліжка, взяв невеликий ліхтарик
і рішуче покрокував до книжкової полиці.
— Самі книжки та й годі...
Стривайте, а це що таке?

З полицки звисала дивна закладинка — зелена,
із загостреним кінчиком-китицею
та фіолетовими смужками.